

عنوان مقاله:

پایداری فضاهای معماری سنتی ایران

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری مسکونی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سید محمود معینی - عضو هیات علمی تمام وقت، گروه معماری، واحد ملایر، دانشگاه آزاد اسلامی ملایر، ایران.

مهسا کریمی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی همدان، ایران.

بهروز گل بو - دانشجوی کارشناسی، گروه معماری، واحد ملایر، دانشگاه آزاد اسلامی ملایر، ایران

خلاصه مقاله:

نظر به اینکه عناصر سازنده معماری پایدار و فضای پایدار، شباهت های زیادی به عناصر شاخص معماری سنتی ایران دارند، می توان مکان های مسکونی سنتی ایران را به عنوان فضاهایی پایدار دانست. ضمن توضیح این نکته که فضای پایدار به عنوان فضایی نام برده می شود که در طول سالیان و گذر زمان، حس مکان خود را حفظ کرده باشد و از ارزش های حسی و معنوی آن کم نشود و محیط پس از سالها، همان حسی را به انسان القا کند که اولین روز القاکننده آن بوده است. از این رو مطالعه حاضر با روش مروری و کمی، به منظور استخراج مفاهیم پایداری در خانه های مسکونی و سنتی ایران صورت گرفته است. از آن جاییکه معماری سنتی ایران دارای شاخص های بسیاری از جنبه پایداری می باشد لازمست که از دو دیدگاه کلان و خرد مورد بررسی قرار گیرد. در این مقاله، ریز فضاها، شامل قسمت های اندرونی و بیرونی، ورودی، هشتی و... به طور کلی مورد بررسی اجمالی قرار گرفته و شاخص هایی که به معماری پایدار نزدیک تر میباشند، بیشتر مورد بحث قرار گرفته است

کلمات کلیدی:

پایداری، معماری سنتی، خانه های مسکونی، حس مکان، پایداری فضا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/346680>

